

Rēzeknes Valsts poļu ģimnāzijas skolēni izzina un prezentē latviešu tautastērpus

IK DAIGA KĻANSKA

Rēzeknes Valsts poļu ģimnāzija šoruden svinēja skolas 20. gadadienu. Skolas direktore **Valentīna Šidlovska** lepojas, ka divdesmit gadu laikā Rēzeknē ir izdevies atjaunot poļu skolu, kura šo gadu laikā ir attīstījusies un kļuvusi par mūsdienu un tehniski labi nodrošinātu skolu. Tās audzēkņi sekmīgi piedalās dažāda līmeņa mācību priekšmetu olimpiādēs, konkursos un gūst panākumus tajos. 1993. gada 1. septembrī skola sāka darbību kā sākumskola ar 22 skolēniem Kaļķu ielā 12. 1997. gadā skola tika akreditēta kā pamatskola, vēlāk kā vidusskola, bet 2010. gada jūnijā atguva vēsturisko nosaukumu – Rēzeknes Valsts poļu ģimnāzija. Patlaban skolā mācās 508 bērni, kopā ar vietējiem skolotājiem strādā arī divas viesskolotājas no Polijas.

Rēzeknes Valsts poļu ģimnāzijas skolēni, direktore Valentīna Šidlovska (centrā rīdēdama), skolotāji kopā ar Rēzeknes–Aglonas diecēzes bīskapu Jāni Buli un priesteriem pēc pirmās Svētās komūnijas 2012. gadā.

novadā utt. Visu projektu varēs redzēt „eTwinning” vidē. Agrāk projektos mēs visu rakstījām, tagad aktīvi apgūstam un izmantojam informācijas tehnoloģijas.

Citu valstu pārstāvjiem

Viņa uzsver, ka skolā neuzspiež un neakcentē nevienu konfesiju, bet māca bērnus izprast un dzīvot atbilstoši desmit Dieva baušļiem, jo tie visiem ir vienādi.

Tas jēriņš ir dievbijības, paklausības simbols,” stāsta V. Šidlovska.

**Skolēniem ir iespēja
apgūt vairākas
svešvalodas**

**Radoši, strādīgi,
atbildīgi un bērnus
miloši**

Runājot par skolas pedagogiem, direktore uzsver, ka kolektīvs ir ļoti stabils un skolotāji gandrīz nemainās. Skolai izveidojusies ļoti laba sadarbība ar Rēzeknes Augstskolu, un daudzi studenti izvēlas strādāt praksi tieši šajā skolā. „Radoši, strādīgi, atbildīgi un bērnus mīloši – tā es varu raksturot topošos pedagogus, protams, gadās arī kāds students, kuram skola un bērni nebūs sirdī. Mums ir tāds noteikums, ka mēs uzreiz jautājam praktikantiem, vai viņi būs ar mieru strādāt pagarinātajā dienas grupā. Strādājot tik ilgi skolā, esmu pārliecinājusies, ka skolotājs nedrīkst novadīt tikai stundas un nezināt, kas notiek pēc stundām. Tādēļ pagarinātās dienas grupa praktiskam palīdz ļoti izjust, kas tas ir par darbu, kad stundas 40 minūtes pagājušas. Kad vajag palīdzēt bērnam

sē: skolotāja sēž pie galda, bērni sēž un paši spēlējas. Piegāju pie skolotājas un teicu, lai viņa pārsēžas pie bērniem, kas spēlē, lai viņa iesaistās spēlē, lai ir nevis novērotāja, bet dalībiece. Jaunie cilvēki ir jāpamāca, jo viņiem nav pieredzes. Kas tad viņus pamācīs? Programmā tādas prakses nav. Tā ir mūsu pašu iniciatīva. Tādēļ jaunieši pie mums nāk praksē. Tad, kad viņi sāks patstāvīgas darba gaitas, viņi vairs nebaidīsies, jo viņiem būs pieredze. Varbūt zinātnieki varētu radīt tādu aparātu... to pieliekot pie nākamā pedagoga sirsniņas, varētu noskaidrot, vai viņš būs vai nebūs skolotājs. Ja nemīl bērnus, tad skolā nevar strādāt. Es paskatījos uz šīm četrām praktikančēm un varu teikt, ka trīs no viņām ir skolotājas, bet ceturtajai skolā noteikti nevarēdams strādāt,” uzskata direktore. Viņai ar nožēlu šajā mācību gadā nācies konstatēt, ka arī viena no Polijas viesskolotājām diemžēl